

Attila Tuygan: Ermeni soykırımını inkâr, Prof. Justin Mccarthy ve türevleri...

Posted on 06/03/2015

Bir açık oturumda kendisine yöneltilen “Bu ülkede 1915 olaylarından sonra 100 bin Ermeni kaldı, bugün 40 bine düştü, neden böyle oldu sanıyorsunuz? İnsanlar Californiya’ya mı kaçtı sanıyorsunuz?” sorusuna cevaben “Senin de sonun Californiya olur” dedikten sonra tüm iddiaları “Hikâye bunlar” gibisinden gayet bilimsel(!) bir tavırla reddeden ama her nasılsa vakt-i zamanında profesör olmayı da başarmış Kemal Çiçek; devletin ‘görevli solcusu’ olarak İP genel başkanlığını yürüten Mehmet Perinçek; Türkiye’nin A.B.D.’deki yeni ‘elemanlarından’ Dr. Christopher Gunn; Azerbaycan milletvekili Prof. Dr. Musa Gasımlı’nın hazır bulunduğu ve iflâh olmaz milliyetçi ve Ermeni düşmanı Prof.

Dr. Nursen Mazıcı’nın yönettiği ‘3. Dünya Türk Forumu’ kapsamında geçtiğimiz Mayıs ayı sonunda gerçekleştirilen ‘Osmanlı’dan Türkiye Cumhuriyeti’ne Türk-Ermeni İlişkilerine Tarihsel Bakış’ konferansında konuşan Prof. Justin McCarthy, “1,5 milyon Ermeni’nin ölmesi mümkün değil. Bu sayı toplam Ermeni nüfusundan daha fazla. Bu soykırımın gerçek olması durumunda her bir Ermeni’nin iki kere ölmüş olması gerekir. 1912 ile 1921 yılları arasında 3 milyon Müslüman ve 100 bin Ermeni öldü” diye buyurmuş. Bu iddianın ipe sapa gelmezliğinin üstünde durmaya gerek yok. Ben, inkâr endüstrisinin çapı üzerinde durmak istiyorum.

Önce biraz geçmişe göz atalım. Başkan Bush döneminde, ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi Osmanlı Ermenilerine yönelik katliamlarda 1.5 milyon Ermeni’nin

öldürüldüğünü dile getiren bir önerge sunmuştu Kongre'ye. Türkiye hemen büyükelçisini geri çağırılmış ve her zamanki gibi boş tehditler savurmuştu. Hemen ardından Türkiye'nin A.B.D.'deki lobicileri, kendilerine gönderilen paraları kampanya ve politik eylem bağışları adı altında temsilciler meclisi üyelerine aktarmışlardı. Bunun üzerine, örneğin, Louisiana temsilcisi Bobby Jindal ile Mississippi temsilcisi Roger Wicker önergeden desteklerini çekip aleyhte konuşmaya başlamışlardı; bu arada Türkiye ile sözleşmeli lobicilik firmalarıyla içli dışlı olan eski temsilciler meclisi üyesi Cumhuriyetçi Bob Livingston'dan ve Demokrat Richard Gephardt'tan 20,000'er dolar aldıkları öğrenilmişti. Hâlbuki bu Gephardt daha 2000'de, kendisini "ABD hükümetinin Ermeni Soykırımını resmen tanımasını sağlamaya adanmış" biri olarak niteliyordu. 2003'de, Ermeni Soykırımını, II. Dünya Savaşı Holokostu ve Kamboçya ve Ruanda'daki kitlesel kıyımlarla birlikte ele alan, ancak Türk lobilerinin yıldırım saldırısı sonucunda reddedilen bir önergeyi de desteklemişti. Sonradan, yani meclisteki görevini bıraktıktan sonra 'derin bir aydınlanma' yaşamış olsa gerek. Ancak bu aydınlanmada, Türkiye ile yaptığı sözleşme sonucunda yıllık 1.2 milyon \$ alacak olmasının bir rolü var mıydı, bilinmez! Bahanesiyse hazırды: "Önergenin kabulüyle Türkiye'yi küstürmek, durumu daha da ağırlaştırmasa da, [Ortadoğu] operasyonlarda istikrar oluşturma çabalarımızı zayıflatabilir."

Biliyoruz ki, Gephardt 2007 baharından beri, 'yeni gözde uğraşı' Türkiye Cumhuriyeti ile ilgileniyor ve hizmetleri karşılığında aylık 100,000 \$ alıyor. Bu arada Livingston'un firmasına da Türk hükümetince 2000'den beri 13 milyon dolardan fazla ödeme yapılmaktaydı. Sonuçta, benzeri 'duygusal' çabalar sonucunda, 100'den fazla destekçi önergeden desteğini çekmiş ve 106 Sayılı Temsilciler Meclisi Önergesi oylamaya sunulamamıştı.

David Holthouse'un "Türkiye Ermeni Soykırımını Örtbas Etmek İçin Milyonlar Harcıyor" başlıklı nefis bir yazısını okumuştum epey önce. Holthouse, Türkiye'nin, Ermeni soykırımı konusunda kafa karışıklığı yaratmak amacıyla Birleşik Devletler'de milyonlarca dolar harcamakta, siyasi güç kullanmakta olduğunu söylüyordu. Verdiği örnekler saymakla

bitmez. Birkaçına göz atalım: 1990'da , New York Üniversitesi Mezunları Merkezinde ve John Jay Yüksek Okulu'nda psikoloji ve psikiyatri profesörü olan Robert Jay Lifton'a gönderilen bir mektup var. O sıralar Türkiye'nin A.B.D. büyükelçisi olan Nüzhet Kandemir yazmış mektubu. Kandemir, Lifton'un, ödüllü kitabı The Nazi Doctors: Medical Killing and the Psychology of Genocide'da Ermeni soykırımına bazı göndermelerde bulunmasını protesto ediyor: "İğrenç ve gaddarca olduğu asla yadsınamaz bir trajedi olan Holokost'tan söz edildiğinde ilk akla gelen bir bilim adamının kendi uzmanlık alanı dışındaki bir alana göndermelerde bulunacak kadar düşüncesiz olduğunu görmek hayli üzücü..." Buraya kadar bir gariplik yok. Ermeni Soykırımı hakkında yazan akademisyenler Türk yetkililerce o zaman da azarlanıyorlardı, şimdi de azarlanıyorlar. Ancak zarfın içinde Kandemir'in kazara unuttuğu bir başka mektup daha vardı ve bu mektupta, Yakın Doğu tarihçisi Prof. Heath Lowry, Kandemir'e, Lifton'un kitabına nasıl saldırılacağına ilişkin ince taktikler önermekteydi. İşte o Lowry, o sıralar Türkçe Araştırmalar Enstitüsü'nün kurucu yöneticisiydi. Daha sonra 1996'da Princeton Üniversitesi Yakındoğu Araştırmaları bölümünde Türk hükümetinden alınan 750 bin \$ bağışla kurulan Atatürk Kürsüsüne 20 aday arasından seçildiği için bu makamdan ayrılmıştı. Lowry, Princeton Üniversitesi'ne katılmadan önce, hiçbir zaman eğitmen konumunda bulunmamış ve önemli bir yayınevinden tek bir akademik eser yayımlamamıştı. Ama "Tayyip Bey teklif ederse Türk vatandaşı olurum" diyecek kadar da Türkseverdir; burada, örneğin Teke Tek programında, lazım olduğu her zaman engin bilgilerini bizimle paylaşır, falan filan. Şimdi biraz geriye bakalım.

Türk hükümeti, 1982'de, Georgetown Üniversitesi'ne, Ermeni Soykırımının inkârıyla iştigal etmek üzere Türkçe Araştırmalar Enstitüsü adıyla bir sivil toplum örgütü kurulması için 3 milyon \$ bağışlamıştı. Üç yıl sonra, Amerikalı 69 akademisyen Ermeni Soykırımını sorgulayan tam sayfa ilanlar vermişti The New York Times, The Washington Post ve The Washington Times gazetelerine. İşte bu 69 araştırmacının aynı yıl aynı Türkçe Araştırmalar Enstitüsü'nden ve Ankara Ticaret Odası gibi kaynaklardan çok ciddi fon aldığı iddia olunmuştu. O Türkçe Araştırmalar Enstitüsü, General Dynamics ve Westinghouse dahil olmak üzere Türkiye'ye silah satan Amerikalı savunma şirketlerinden inanılmaz tutarlarda

bağışlar almaktadır. Türkiye ayrıca Clinton'ın eski Beyaz Saray yardımcıları Joe Lockhart ve Joel Johnson'u da barındıran Glover Park Group'a da halkla ilişkiler hizmetleri için ayda 50,000\$ ödüyordu. Glover'ın hizmetleri arasında, New York Times'ta Türkiye'nin tezlerini savunan yazılar ve ilanlar yayımlanıyor.

Velhasıl, kategorik inkâr ve yoğun iç propagandaya ek olarak Profesör Justin McCarthy gibilerinin dahil olduğu, uluslararası düzeyde kabul görmeyen bir avuç danışmanca desteklenen 'bilim memurları' beklenmedik durumlar karşısında cansiperane bir şekilde çalışmakta ve uluslararası bağlamda, Türk hükümeti, diplomatları ve akademisyenleriyle birlikte soykırım inkârını temel alan 'tezler'i sürdürmek için ellerinden geleni yapmaktalar. Bu bağlamda McCarthy gerek iktidar, gerekse muhalefet partilerinin ileri gelenleriyle sık sık bir araya gelmekte ve o görüşmelerde "I. Dünya Savaşı sırasında Doğu Anadolu'da bir savaş vardı, bölgedeki Ermeniler'e karşı bir soykırım kampanyası falan yoktu" veya "Ermeniler'in soykırım suçlamaları mantıksızdır ve Türkiye dünyadaki en önemli ülkelerden biri ve bölgesinde model bir ülkedir" gibisinden cümleler kurmakta ya da böyle 'dostlar alış-verişte görsünler' niteliğindeki forumlarda, defterine 800 bin rakamını kaydetmiş Talat Paşa'dan ya da 300 bin rakamını telaffuz eden yılların milliyetçisi Kamuran Gürün'den bile 'kralcı' olabilmektedir.

Peki, bütün bu ilişkilerdeki diyalektik bağlantıyı görüyor musunuz? Kısacası Ermeni Soykırımını inkârı uluslararası bir endüstridir; dönen rakamlar inanılmaz boyutlardadır ve çapı akademisyenleri, siyasetçileri, silah tüccarlarını, çok-uluslu şirketleri kapsayacak kadar geniştir.

Kaynak: sesonline.net